

faa 1 og 2 Td. henholdsvis for Hartkorn under og over 10 Tdr. Hartkorn, saa skulde man dog lægge lige meget til for hver Stigning og altsaa kun lægge halvt saa meget til for 1 Td. Hartkorn over 10 Td. som for 1 Td. under 10 Tdr. Hartkorn. Men det staar der ikke et eneste Ord om i Forslaget, og naar det ærede Medlem gik ud fra som noget selvfølgeligt, at Forholdet vilde blive saaledes efter Forslaget, saa maa det vist komme af, at det ærede Medlem i det Djeblig har haft det nærværende, hvorledes Regulatorerne affattes, thi man gør ofte i Regulatorer meget uensartede Spring, men hvor man gør ulige Spring, lægger man ogsaa ulige meget paa for hvert Spring; men det ærede Medlem har heller ikke været opmærksom paa, at der i første Stykke af samme Paragraf staar, at Byrden skal fordeles i Forhold til Hartkornet, og deraf følger, efter en naturlig Fortsættelse, at den Del, der skal lignedes paa Hartkornet, skal fordeles i absolut Forhold til Hartkornet, og naar man siger, at 1 Td. skal svare 1 Mand, saa skal som Følge deraf 20 Tdr. selvfølgeligt svare 20 Mand. Det er altsaa ikke andet end en hel Række af Misfortsættelser, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i lige overfor Forslaget, men jeg kan ikke erkende, at det særlig er Forslagets Skyld, det er det ærede Medlems egen Skyld. Vi have nu til 3dje Behandling foreslaaet at gaa et Skridt videre paa den Bane, vi vare inde paa ved 2den Behandling, og det er i Konsekvens med, at vi nu, foranledigede ved de under 2den Behandling faldne Udtalelser, ere gaaede ind paa at revidere Bestemmelserne angaaende Fordelingsobjekterne og paa at foreslaa Forholdet mellem de forskellige Objekters Snekastningspligt fastsaaet. I Konsekvens dermed have vi fundet det rigtigt at gaa lidt videre med Hensyn til at begrænse Højdespringet paa Regulatorerne. Vi foreslaa nu, at man under 3 Tdr. Hartkorn høist maa springe med $\frac{1}{2}$ Td. og over 3 Tdr. med 1 Td. Hartkorn ad Gangen. Vi finde nemlig, at Spring paa en hel Td. Hartkorn ere temmelig store under 3 Tdr. Hartkorn. Inden jeg forlader dette Punkt, skal jeg dog hde Amtsrædene den Anerkendelse, der kan tilkomme dem. Naar man endelig gennemgaar Regulatorerne, viser det sig, at de Regulatorer, der stamme fra de senere Aar, ere ret upaaafgelige, der gør man ikke Springene for store, og man lader ogsaa Byrden stige i samme Forhold som Hartkornet. Derimod viser det sig paa de ældre Regulatorer, at Forholdet er temmelig mangelfuldt; jeg mener i saa Henseende Maribo og Viborg

Amt, hvor de gældende Regulatorer ogsaa ere af gammel Dato. Man kunde maatte nu af den Omstændighed, at de nye Regulatorer ere temmelig upaaafgelige, drage den Slutning, at saa var det temmelig unødvendigt at sætte disse Bestemmelser ind paa Lovforslaget angaaende Regulatorernes Affattelse; thi naar man faar en ny Lov, skal man jo alle Vegne have Regulatorerne optagne til et nyt Eftersyn, og saa bleve de gamle Regulatorer reviderede. En saadan Slutning vilde have noget for sig, men da vi paa den anden Side ikke foreslaa andet, end hvad der er billigt, og ikke sætte Grænserne for de højeste Spring lavere, end at man i Virkeligheden intet Steds bør gaa ud derover, saa kan det dog ikke staa, at vi sætte de foreslaaede Bestemmelser ind i Lovven. Under Nr. 6 har Udvalget stillet et Endringsforslag til § 6, som egentlig kun er en Redaktion med Undtagelse af, at vi naturligvis ogsaa her foreslaa, at "Bedrift" skal gaa ud, naar Bedriften ikke skal bruges som Fordelingsobjekt. Under Nummer 9 er der stillet et Endringsforslag til § 7, som gaar ud paa, at hvor der i en Kommune findes Statskove, hvorpaa der hverken hviler Ager- og Eng-Hartkorn eller Skovfjeld, bliver der til vedkommende Kommune at udbetale en aarlig Snekastningsgodtgørelse af Statskassen. Der er nemlig adskillige Statskove, som ikke ere skyldsatte, og det vilde være ubilligt, naar andre Kommuner faa Snekastningsgodtgørelse af de Skove, som ligge i Kommunen, at saa de Kommuner, hvori der ligger ikke-skyldsatte Statskove, ingen Erstatning skulde have, saa meget mere som det er Statskassen, der kommer til at profitere deraf. Vi have foreslaaet, at Godtgørelsens Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, og vi have desangaaende konfereret med den ærede Minister. Mening er, at Godtgørelsens Størrelse skal beregnes efter, hvad Statskassen kommer til at hde af de skyldsatte Skove i Forhold til deres Areal, og en lignende Godtgørelse maa saa hdes for de uskyldsatte Skove i Forhold til deres Areal. Endringsforslaget under Nummer 10 til § 8 er ligeledes en Følge af, at "Bedrift" gaar ud som Fordelingsobjekt. Endringsforslaget under Nummer 11 til § 11 er ogsaa nærmest at betragte som en Redaktionsændring. Det gaar ud paa at ændre "Amtmanden" til "Amtsrædet", og Grunden dertil er, at Sogneraad jo ellers ikke have noget med Amtmanden at gøre og heller ikke i Følge dette Lovforslag vilde saa det iden netop i dette enkelte Tilfælde, og det vil derfor være mere konsekvent, at det er Amtsrædet, der besikter Snefogden, og ikke Amt-